

KARL GUSTAV JUNG

www.pravoslovo.net

Karl Gustav Jung rođen je 1875. u Kesvilu, malom mestu u Švajcarskoj. Jungovi preci, i sa očeve i sa majčine strane, bavili su se intelektualnim pozivima. Jungov otac bio je protestantski sveštenik, u kome se čitavog života vodio sukob između nestabilne vere i preteranog osećanja dužnosti. Ovaj unutrašnji sukob proširivao se i na brak Jungovih roditelja, koji je jedno vreme tokom Jungovog detinjstva bio u ozbiljnoj krizi, i na njega ostavio mučan utisak. Ovo se kasnije ispoljilo u njegovim religioznim preokupacijama, gotovo neprekidnim bavljenjem moralnom problematikom u toku čitave njegove naučne delatnosti u oblasti psihologije i psihijatrije.

Nakon završenih medicinskih studija Jung se opredelio za tada ni malo privlačnu specijalizaciju psihijatrije. Njegova odluka je bila nepokolebljiva i konačna jer je rekao u svojoj autobiografiji 'Sećanja, snovi, razmišljanja': "Ovde je bilo konačno mesto na kome je sukob prirode i duha postajao događaj. Avantura mog duhovnog razvoja počela je time što sam postao psihijatar."

Sa dvadeset pet godina, decembra 1900. god. Jung postaje asistent na Psihijatrijskoj klinici Ciriškog univerziteta, u bolnici kojom je upravljao Eugen Blojler, tvorac pojma šizofrenija i čovek koji je predstavljao pojam evropske psihijatrije toga doba. Godina njegovog stupanja na Cirišku kliniku može da se obeleži kao godina početka njegovog dugog i plodnog naučnog rada.

1902. doktorat je stekao interesantnom tezom " Prilog poznavanju psihologije i patologije okultnih fenomena." Posle nekoliko publikacija o histeriji, maniji, simulaciji, svetsku slavu i brojne pozive u inostranstvo mu donosi rad iz 1904. god. " Eksperimentalna istraživanja o asocijacijama kod zdravih" do danas poznat i u kliničkim istraživanjima korišćen kao Jungov asocijativni test. 1907. u Beču desio se sudbonosni susret sa Sigmundom Frojdom. Ovaj susret je značio prelom u Jungovom ličnom i u profesionalnom životu i njegovim daljim naučnim doprinosima.

Nekoliko godina pre ovog susreta Jung je postajao sve nezadovoljniji načinom na koji se razmišljalo i radilo na Ciriškoj klinici – gde su se psihijatrijska istraživanja svodila na puko davanje dijagnoze, opisivanje simptoma i statistiku, ne vodeći dovoljno računa o ličnosti pacijenata. U svojim radovima iz 1907. i 1908. godine Jung je odlučno zauzeo stav da je psihijatrija dijalog između bolesne psihe i psihe lekara, koja se označava kao normalna. Njegova nastojanja išla su ka tome da pokažu kako halucinacije i sumanute ideje nisu samo specifični simptomi duševne bolesti, već i da imaju jedan ljudski smisao. Ovaj zaokret bio je podjednako značajan kako za njegov dalji psihijatrijski rad, i istovremeno za razvoj psihijatrijeske nauke u celini. U tom smislu, u Frojdu je pronašao podršku i podstrek u istraživanju onog što je najličnije u psihi

bolesnog čoveka. Frojd i Jung bili su zaista prvi koji su u psihijatriju uveli čisto psiholoska pitanja.

Nakon nekoliko godina plodne saradnje i intenzivnog razmenjivanja naučnog iskustva sa Frojdom, koji ga je dugo smatrao svojim naslednikom, a zatim zajedničkog putovanja u Ameriku, gde su bili pozvani da održe predavanja iz psihoanalize – došlo je do neslaganja i sukoba. Do konačnog raskida saradnje doslo je 1912. nakon objavljivanja Jungove knjige "Preobražaji i simboli libida" u kojoj je otvoreno izneo svoje neslaganje sa nekim osnovnim Frojdovim stavovima. Jung je potom nastavio sopstvenim putem, označavajući svoje učenje kao "analitičku", odnosno "kompleksnu psihologiju", kako bi se razlikovalo od Frojdove psihoanalize. U godinama koje će uslediti Jung će otkriti potpuno nove i nepoznate oblasti psihičkog života zdravog i bolesnog čoveka. Otkriće: kolektivno nesvesno, u okviru koga postoje arhetipi i arhetipske predstave – među kojima se posebno izdvaja Sebstvo, o kome se može govoriti kao o središnjem arhetipu uređenja; zatim posebne strukture u okviru pojedinačne psihe kao sto su Senka, Persona i par Anima/Animus; šire i dublje značenje snova; tipove ličnosti (introvertne i ekstravertne); individuacioni proces, itd, što će pratiti niz novih publikacija.

Na osnovu svojih istraživanja o kolektivno nesvesnom i njegove fenomenologije, Jung je postao svestan potrebe da ode na veća putovanja da bi, u neposrednom kontaktu sa primitivnim narodima, produbio svoje studije.

- 1921. godine proveo je duži period u Severnoj Africi,
- 1924/1925. godine proučavao je Pueblo-Indijance u Arizoni i Novom Meksiku,
- 1926. bio je član velike istraživačke ekspedicije u Keniji,
- 1937. posetio je Indiju

Zapanjujuća sličnost između sadržaja nesvesnog modernog evropskog čoveka i izvesnih manifestacija primitivne psihe i njenih motiva naterale su Junga da produbi i razgrana svoja etnološka i religiozno-psihološka istraživanja.

Prijateljstva sa Rihardom Vilhelmom, tadašnjim direktorom Frankfurtskog instituta za Kinu, koji je na nemački preveo sva veća dela kineske filozofije i pesništva, Hajnrihom Cimerom, nemačkim indologom, i mađarskim istraživačem mitova Karlom Kenrenjijem, dovela su do objavljivanja niza zajedničkih rasprava iz psihološke, filozofske i religiozne oblasti Dalekog istoka.

Poslednjih dvadeset godina svog života Jung je posvetio uporednoj religiji, mitologiji, simbolici, alhemiji i duhovnim problemima atomskog doba, a takođe i psihološkim istraživanjima umetnosti i velikih umetnika XIX i XX veka, među kojima se naročito ističu studije o Pikasu i Džojosu.

Jung je napisao više od 200 radova, koji su prevedeni na skoro sve evropske jezike, i mnoge neevropske. Među najznacajnijim su svakako: "Psihološki tipovi", "Odnos između Ja i nesvesnog", "Psihologija i religija", "Psihologija i alhemija",

"Simbolika duha", "Ajon" – o istraživanju istorije simbola, "Studija o arhetipovima", "Jedan moderan mit", itd.

Jung je obogatio i mnoge druge oblasti kulturnog stvaralaštva, tako da interesovanje za njegovo delo neprekidno raste. U Cirihi je 1948.godine osnovan Jungov institut, na kome najpoznatiji stručnjaci Evrope drže kurseve od medicinske patologije, socijalnih nauka do religije i mitologije.

Poslednje godine zivota Jung je proveo u malom mestu Kisnahtu pored Ciriha. Umro je 1961. godine u osamdeset šestoj godini života.

"Za razliku od Frojda koji je bio i ostao revolucionar u samo jednom dobu, upravo u XX veku, Karl Gustav Jung, manje revolucionar, više vidovnjak i pomalo prorok doneo je svetu darove koji će tek u budućnosti biti otkriveni" – kaže Vladeta Jerotić u pogovoru knjige " Sećanja, snovi, razmišljanja".

Milica Vuković

preuzeto sa sajta: www.antropologija.com